

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XIII. In Cordis Choro, pulsantibus musica instrumenta Angelis, Jesu voce
admodulatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

2. *Punctum.* Nulla tempestate flaccescere debent hi flores, non ab aestu Solis, tentationum inquam, carnalium ardore lædi, non meridionali austerae maestitudinis vento dejici, non frigidâ & gelatâ aquilonis, id est, incuriæ rerum spiritualium mala sanè aut affari: verum par est eos potius perpetuo gratiarum celestium rore irrigari, atque ex Cordis substantia, quæ tabum nescit, succum & sanguinem suum ducere: quo æternum vireant verentque.

3. *Punctum.* Videre videbor JESUM in isto florulo Cordis hortulo deliciantem, jam hos jam illos flosculos carptim manu libantem, stupentibus interim ad tantam familiaritatem, adorantibusque Angelis: apud me verò statuam illibatum ei imprimis servare pudicitiaë lilium sine ullâ aut maculâ, aut labe sui candoris.

Colloquium ad Beatissimam Virginem omnis castimonix matrem ac alumnam, à qua petam rationem imprimis conservandæ pudicitiaë, ac deinde ipsius opem, patrociniumque enixius implorabo, ad carnis tentationes omnes facilè superandas. *Ave maris stella.*

In Cordis Choro, pulsantibus musica instrumenta Angelis, JESUS voce admodulatur.

Expositio.

1. **Q**uid audimus cor meum, quid audimus? quare suaves isti raptus? quàm celestis harmonia animam incantat blandè, & extra se rapit? ô felix hora! ô fors felix! cum in cordis choro JESUS, & Angeli divinos cælorum modulos accinunt.

2. Quando cor suaviter adspirat, suspirat post JESUM, ejusque laudes contento spiritu decantat: ô musicare! ô in-

credibilem concentum! audire videor cœlestis symphonia ehoros, & ipse jam in medijs cœlorum delicijs versari.

3. Sonet vox tua in auribus meis, Cant. 2. Dilecti mi: nam ut verbo absolvam, ad pedes tuos abjectus protestor, neque amare, neque amatum me nisi mellissimum JESU merorem, apage amoris proprii blandula philomela, apage carnalium voluptatum conciliatrix meretricula, Siren apage affectionum mearum male illices cantus: sonet unus JESUS in auribus meis, vox enim ejus dulcis, & facies decora, Cant. 2.

Preambulum ad Meditationem.

O Suavem harmoniam, ô divinum concentum! ablutimur? auditur testudo, resonant cytharæ, cornua & tibiæ inflantur, in corde chorus omnis agitur, & (ni fallor) genus istud est musicæ, quod à ternario cantorum numero nomen accepit: nam hinc Angeli, etsi diversorum instrumentorum pulsatione, unum tamen sonant, partemque unicam agunt: inde verò musicæ scientissimus JESUS vocem attemperat, & partes agit suas? cor suas denique; inter hos enim numeros simul tripudiat, simul accinit: quàm concinnè apteque nervi flatus, voces consentiunt! quàm admirabili jucunditate trepidant, subsiliuntque numeri! sed quàm nobilis est hymnus, qui canitur, quàm elegans stat in medio JESUS non cantor modò, sed præterea magistro magnus signo, jam elevata, jam depressa, numeris ac cantui modum definit totius Chori Archiphonascus: argumentum porrò carminis si quaeris, designavit olim Psalter regius, (a) cum diceret, misericordias Domini in aeternum cantabo, consentaneè enim huic proposito JESUS præcentor antiquos suos erga Cor humanum amores memorat, & jam gravia acutis, acuta gravibus, media infimis miro artificio

(a) Ps. 88.

per-

permiscens, varietateque minutizans jam contentâ, jam remissâ, jam lentâ, jam citatâ voce beneficiorum suorum innumeros numeros, quibus cor jam olim multoties affectit, suavi recordatione tangit; ergo jam recolendo attollit pia desideria, quæ sæpe olim incenderat, jam graviore sono horrendos peccati & inferorum metus repercutit, quos non rarò antea insonando incusserat, jam acriori rursus vocis contentione in memoriam revocat vivaces & incitatas impressiones doloris peccatorum, succussiones, excitationesque, animi meliora meditantis, susceptiones rerum magnarum, ausus heroicis, hujusque generis sexcenta alia, quibus ludere in amantium cordibus solet divinus amor. Interea Angeli huic argumento plectra, & nervos adaptant, & cum ipsi præ stupore attoniti movere ota, & vocem edere non possint, instrumentis pulsandis operam, & artem exhibent, simulque sacro silentio taciti demirantur divinam erga homines misericordiam, & gestu ipso mutæ admirationis sese vehementer exstimulant, & commovent ad DEI laudes in Cælum usque extollendas, cui solenne & jucundum sit, inferorum faucibus propè damnatos Mortales eripere, frigidis, aut certè repentibus, torpentibusque animis divini amoris faces accensas subjicere, calentesque propudiosæ libidinis flammæ velut infusa aqua extinguere: denique superbia & fastu elatos uno oculi tanquam fulminis jactu, rituque deprimere; demissos verò, ac modestos solo voluntatis suæ nutu repente erigere. Quid verò inter hæc cor, in cujus odæo omnis est ista concinnitas? dilatat sese, jam coarctat, modò erigit, modò deprimi, timet, sperat, amat, odit, se totum, appetitionesque omnes suas ad musicæ istius leges, numeros, modulos efformat, atque componit.

Tam verò observat, ac clatè discernit discrimen, quod inter cœlestem musicam, veram illam, stabilem, concinnam, & falsas mundi voces, semitonos nutantes, modulos absonos, fractos, effœminatosque intercedit. agedum enim, quænam tandem est mundi incantatrix, & (si placet) suavis musica? confusiones Babylonicæ, insanæ vociferationes, bacchantium inconditi strepitus, soni absoni, hic cantat dignitatum periculosos apices, honorum fumos, incertos Magistratum gradus, popularis gloriolæ inanes ventos; alter pleno ore insonat sordida sensuum oblectamenta, belluinam voluptatem, vina, epulas; cantat aliis graves iras, aliis stomachum, & bilem intus concitatam ficta voce dissimulat; est qui blandiri Sirenium more mavult, est qui cantando dolum fraudesque texere, tegere: ita mundi cantus omnis tumultuatio quædam est, non concentus, inarticulatæ, inconditæque murmurillationes: non musica, aut si harmonia ista dicenda est, obtundit profectò tum audientes, tum canentes, atque sua absurditate enecat, scilicet pax esse impiis nulla potest, (a) neque quies ulla inter tumultus, neque tranquillitas, ac malacia, inter nigras malitiæ procellas, ac tempestates. Jam verò è contra harmonia cœlestis cor delectat, tædia & molestias detergit, ægrescentis animi malos motus componit, vim hostium arcet, denique Satanam in fugam vertit, uti olim in Davide significatum est, qui furiis agitatum, vexatumque à maligno spiritu Saulis mentem solo cytharæ cantu ad pristinum statum, quietemque revocabat. (b)

Nunc igitur cor meum (tuæ enim solius partes desiderantur) triumphale carmen, lætum pæana accine. Vivat jo JESUS Victor, vivat jo. Vivat JESUS Triumphator

(a) Isa. 48. (b) 1. Reg. 16.

phator, inferorum ille Terror, vitæque parens. Vivat
JESUS sponsus Virginum, Doctor Prophetarum, for-
titudo Martyrum, Regnet JESUS Cœlorum, terrarum-
que Princeps, triumphet JESUS mei unicus possessor
Cordis, jo æternum vivat, regnet, triumphet.

MEDITATIO,

Oratio preparatoria.

Actiões nostras, &c.

1. **P**unctum. Perpendam triplicem musicam, qua-
rum prior in cœlo auditur, secunda in terris,
tertia in corde hominis Deo devoti; ac primam illam
quidem Angeli tribus partibus conflant. Superiorem
sustinent Seraphini, Cherubini, Throni, qui altissi-
ma, acutissimaque vocum contentione res divinissi-
mas decantant Dei æternitatem, immensitatem, po-
tentiam, reliquaque divina attributa. Virtutes Do-
minationes, Principatus medio quodam tenore oc-
cupantur in deprædicandis Myfteriis gratiæ, Incarna-
tione Filii Dei, Virgineo partu, Passione, Morte,
Resurrectione, Ascensione: denique Principatus,
Archangeli, Angeli, tono gravi, demissoque Mundi
Creationem, Conservationemque, ac, quæ hujus
sunt generis, concinunt.

2. **P**unctum. Attende nunc ad alteram, quæ in
terris nostris excitatur divinarum Laudum deprædi-
catricem Musicam: ea autem est ordo, symmetria,
omniumque mundi partium secum, & invicem con-
cinna consensio: quo in Choro quatuor Elementa
concordi discordia mirifice ludunt: Cœli verò con-
centum quoque efficiunt, dum DEI gloriam toti

mundo enarrant : Neque enim sunt loquela, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum. (a)

3. *Punctum.* Tertia symphonia in Cordis humani templo editur, fitque tum divinus ille concentus; cum facultates animæ singulæ intra suas se partes, functionesque continent; cum ratio Superiorem agit: appetitus inferior infimas retinet: cum voluntas nostra divinæ ac supremæ voluntati consonat: estque hujus harmoniæ tanta suavitas: ut animam essentissima voluptate expleat: nimirum JESUS ipse omnem hanc Musicam certissimis, temperatissimisque suis legibus, ac mensura moderatur.

Colloquium. ad beatos Spiritus, quos invitabo primum: ut ipsi Numini laudes decantent: tum me quoque ipsum incitabo; ut vocem meam cum ipsorum vocibus adaptem: quare cum ipsis ex intimis animi præcordiis divinum istud carmen accinam. *Fiat Domine Voluntas tua, sicut in Cælo & in terra.*

Pater.

JESUS Davidis filius, Cantantibus Angelis,
in corde cytharam pulsat.

Expositio.

1. **S**I JESUS solus ferit, movetque affectus, qua fides sunt cordis nostri, Deus bone! quam suavem, quam divinam istius Musicam excitat! Verum si amor proprius fiduciam agit & plectrum, ac fila ipse pulsat, heu mihi! Inferorum horror est, non Musica.

2. Cùm in Cor meum blanda modulatione JESUS se insinuat: tanta est repente in visceribus ac medullis suavitas: ut placeant & arrideant aquæ cuncta, Vita, Mors, prospera,

(a) Ps. 138.